

ΕΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Μέρες μέρες να χτυπήσει το τηλέφωνο
μήνες, χρόνια;
Δεν ηχείς.

Εκλήθη ο έμπιστός μου ωριλά
Μου έκανε ακουόγραμμα
Μια χαρά μου λέει ακούς
Τι σ' έπιασε.

Εκλήθη εν συνεχεία ξανά ο τεχνικός.
Δε χτυπάει, του είπα.

Σε ξεβίδωσε, σ' έκανε φύλλο και φτερό
καλώδια μπαταρίες
λάδωμα στη φωνή σου

εντάξει η συσκευή

η ζημιά είναι από μέσα
σ' το είπα και την άλλη φορά
θριαμβολόγησε ο ηλεκτρολόγος
έχει βλάβη η επαφή
πρέπει να σκάψω

– άσ' το
αφού είναι η επαφή
θα σκάψω εγώ
ξέρω να την θάψω
δεν είναι τίποτα, ξέρω.

Κική Δημουλά, *Μεταφερθήκαμε παραπλεύρως*,
Β΄ Έκδοση, ΙΚΑΡΟΣ

ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

Ύπνε που παίρνεις τα παιδιά
έλα πάρε και μένα

βέβαια παιδί δεν είμαι

άλλο ζήτημα τώρα
αν όλο ζητώ,
όλο θέλω
όλο ρωτώ το ακατανόητο
γιατί

γιατί δεν είναι θάλασσα η ξηρά
γιατί δεν είναι τρυφερή η ξηρασία
γιατί όταν προσθέτω
λίγο πιο έντονο κόκκινο στο κόκκινο
το κέρδος μου ξεβάφει

σαν παιδί τσιρίζω
το θέλω το θέλω
είναι δικό μου

αλλά παιδί δεν είμαι

άλλο ζήτημα τώρα
αν τη νύχτα κλαίω
και σα να είμαι παιδί που
ακόμα δε μιλά
δεν ξέρω να αρθρώσω αν πονάω
ή αν απορώ

ναι, παιδί δεν είμαι

άλλο θέμα αν
όταν μου φωνάζουν
μη εκεί, μη, κάνει τζιζ
εγώ όλο εκεί βάζω το χεράκι μου
είμαι περίεργη να καεί το χεράκι μου

κι επειδή αυτό το αναφαίρετα
δικό μου λάθος

ποτέ του δεν θα μεγαλώσει

γι' αυτό λέω χεράκι μου αντί χέρι.